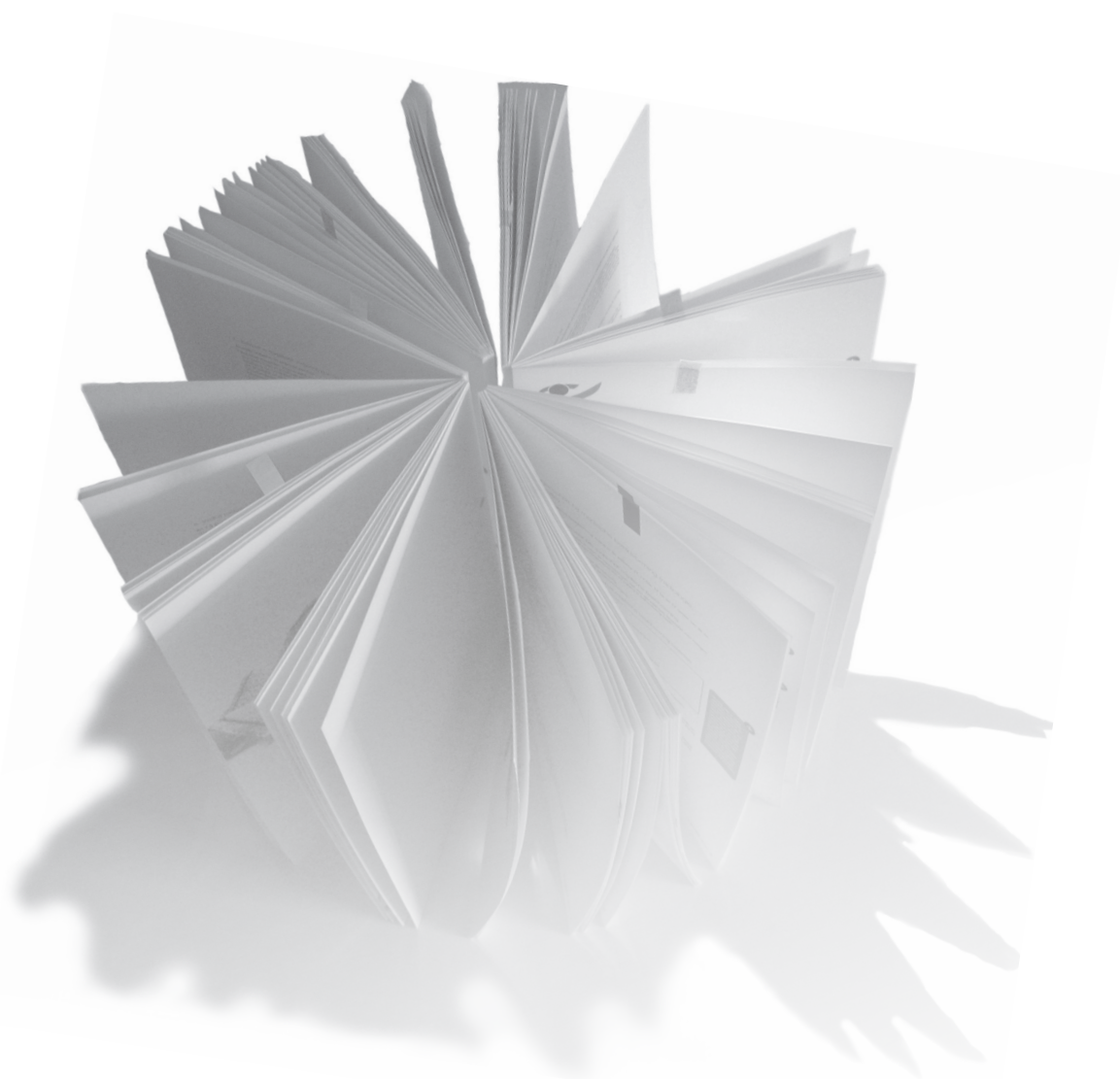

4^e Deel
Richtlijnen
van het RIZIV

I. Verzekerbearheid in het stelsel van de zelfstandigen en bij een overgang van het stelsel van de zelfstandigen naar het stelsel van de werknemers

Van toepassing vanaf 2 augustus 2022.

I. Verzekerbearheid in het stelsel van de zelfstandigen

In vergelijking met de regels van toepassing in het stelsel van de werknemers moet op een algemene wijze worden opgemerkt dat in het stelsel van de zelfstandigen de arbeidsongeschiktheid slechts kan worden erkend als de verzekerde de vereiste verzekerbearheidsvoorwaarden vervult.

1.1. Wachtijd (art. 14 van het K.B. van 20.07.1971)

Om arbeidsongeschikt te kunnen worden erkend en om recht te hebben op uitkeringen van het stelsel van de zelfstandigen, moet de gerechtigde in de zin van artikel 3 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 **een wachtijd van zes maanden** vervullen.

De wachtijd gaat in aan het begin van het eerste kalenderkwartaal waarover de betrokkene bijdragen heeft betaald (of vrijgesteld was van bijdragebetaling) op grond van het sociaal statuut van de zelfstandigen.

Opmerking: artikel 14ter van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 bepaalt dat de tijdvakken waarin de gerechtigde arbeidsongeschikt is in de zin van de artikelen 19 en 20 van dit koninklijk besluit van 20 juli 1971, niet meegerekend mogen worden voor het vervullen van de wachtijd.

Zonder de bepaling van artikel 14ter van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 zou het mogelijk zijn dat bij een zelfstandige die bijvoorbeeld arbeidsongeschikt is enkele dagen na de aanvang van de wachtijd, en arbeidsongeschikt blijft tot bijna aan het einde van de wachtijd, de nieuwe arbeidsongeschiktheid wordt erkend die aanvat in de loop van het kalenderkwartaal dat volgt op het einde van het kalenderkwartaal waarin hij de wachtijd van zes maanden vervuld zou hebben. Deze arbeidsongeschiktheid zou dan erkend kunnen worden op grond van de (loutere) betaling van de bijdragen voor de twee voorgaande kalenderkwartalen (= wachtijd).

Bijvoorbeeld: een verzekerde verwerft de hoedanigheid van gerechtigde in de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen op 1 januari 2022 zodat de wachtijd van zes maanden principieel loopt tot en met 30 juni 2022. De betrokkene is echter arbeidsongeschikt vanaf 1 april 2022 tot en met 24 april 2022.

In deze situatie kan de wachtijd opnieuw een aanvang nemen vanaf 25 april 2022 (= de eerste dag volgend op het einde van de toestand van arbeidsongeschiktheid). De wachtijd loopt dan tot en met 24 oktober 2022. Met toepassing van artikel 17, § 1 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 kunnen ten vroegste de tijdvakken van arbeidsongeschiktheid die een aanvang nemen vanaf 1 januari 2023 (eerste kwartaal volgend op dat waarin de wachtijd werd vervuld) erkend worden door de adviserend arts.

Dezelfde principes zijn van toepassing op de andere risico's die door het stelsel van de zelfstandigen worden vergoed.

1.2. Vrijstelling van wachttijd (art. 15 van het K.B. van 20.07.1971)

1.2.1. TOEPASSINGSGEVALLEN VAN DE VRIJSTELLING VAN WACHTTIJD

In een aantal situaties geldt een **vrijstelling van wachttijd**:

- voor een eerste groep van gerechtigden wordt verwezen naar de bepalingen over de vrijstelling van wachttijd die gelden voor de gerechtigden in het stelsel van de werknemers (vgl. art. 205, § 1 en § 6 van het K.B. van 03.07.1996).
Als de vroegere volbrenging van een wachttijd is vereist of als overeenkomstig artikel 205, § 1, 5°, 6° en 7° van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 een welbepaald tijdvak wordt gelijkgesteld met de volbrenging van de wachttijd, wordt rekening gehouden met een duur van de wachttijd van zes maanden. Die laatste precisering is noodzakelijk omdat in het stelsel van de werknemers een wachttijd van twaalf maanden van toepassing is om een recht op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen te openen
- voor de personen die als werknemer de wachttijd vervuld hebben (of hiervan vrijgesteld waren) en die binnen dertig dagen na het verlies van hun hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de werknemers, de hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de zelfstandigen verwerven
- voor de personen die de hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de zelfstandigen verwerven gedurende het kalenderkwartaal volgend op een ononderbroken periode van minstens twee kalenderkwartalen waarvoor de student-zelfstandige met toepassing van artikel 12*bis*, § 1, 2., van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 een verminderde bijdrage betaald heeft.

1.2.2. IMPACT VAN DE BIJDRAGEBETALING VOOR HET EERSTE KWARTAAL VAN ONDERWERPING AAN HET SOCIAAL STATUUT VAN DE ZELFSTANDIGEN OP DE TOEPASSING VAN DE VRIJSTELLING VAN WACHTTIJD

Op grond van artikel 5, § 1 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 wordt **het bewijs van de hoedanigheid van gerechtigde** voor de toepassing van de artikelen 14 tot 17 van dit koninklijk besluit van 20 juli 1971 geleverd aan de hand van **de gegevens inzake het vervullen van de bijdrageverplichtingen**.

In tegenstelling tot de situatie waarin de zelfstandige gerechtigde een wachttijd moet doorlopen alvorens hij arbeidsongeschikt kan worden erkend en uitkeringen kan genieten, houdt een vrijstelling van wachttijd meer concreet in dat de verzekerde na aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds principieel *onmiddellijk* arbeidsongeschikt kan worden erkend en aanspraak kan maken op uitkeringen.

De hoedanigheid van gerechtigde blijkt immers uit de aansluiting van de betrokkene bij een sociaal verzekeringsfonds. Het feit of de betrokkene op dat moment (= aanvang van de arbeidsongeschiktheid) reeds de bijdragen voor dit eerste kalenderkwartaal betaald heeft in het kader van het sociaal statuut van de zelfstandigen, is niet als een relevant gegeven te beschouwen.

Aangezien de sociale bijdragen uiterlijk op het einde van het kalenderkwartaal dienen te worden betaald, kan deze verzekerde dus al prestaties van het stelsel van de zelfstandigen genieten alvorens de bijdragen van dit eerste kalenderkwartaal van onderwerping aan het sociaal statuut van de zelfstandigen en waarin het risico aanvangt, zijn betaald.

Na het verstrijken van dit kalenderkwartaal rust op de verzekeringsinstelling de taak om te verifiëren of de betrokkene effectief de sociale bijdragen voor dit kalenderkwartaal heeft betaald (of hiervoor een vrijstelling heeft bekomen). Het bewijs van zijn hoedanigheid van gerechtigde wordt immers op grond van het voormelde artikel 5, § 1 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 geleverd aan de hand van de gegevens betreffende het vervullen van de bijdrageverplichtingen.

1.3. Vermindering van de wachttijd (art. 16 van het K.B. van 20.07.1971)

In twee situaties geldt er een **verminderde wachttijd**:

- wanneer een verzekerde geen gerechtigde is geweest in het stelsel van de werknemers gedurende de duur die noodzakelijk is voor het volbrengen van de in dit stelsel bepaalde wachttijd (twaalf maanden voor de uitkeringsverzekering en zes maanden voor de moederschapsverzekering), wordt het tijdvak waarover hij aan dit stelsel was onderworpen, afgetrokken van de wachttijd van zes maanden die vereist is in het stelsel van de zelfstandigen, op voorwaarde dat er geen termijn van meer dan dertig dagen verstreken is tussen het verlies van de hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de werknemers en het verwerven van de hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de zelfstandigen.

Op praktisch vlak heeft deze bepaling tot gevolg dat de verzekerde minimum drie maanden aan het stelsel van de werknemers dient te zijn onderworpen opdat voor de concrete vervulling van de wachttijd in het stelsel van de zelfstandigen de betrokkene mogelijk slechts voor één kalenderkwartaal de bijdragen is verschuldigd. In dit kader dient ook te worden opgemerkt dat de wachttijd ingaat aan het begin van het eerste kalenderkwartaal waarover de betrokkene bijdragen heeft betaald (of vrijgesteld was van bijdragebetaling) op grond van het sociaal statuut van de zelfstandigen.

Voorbeelden:

- een verzekerde werkt als loontrekkende vanaf 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2023. Hij begint een zelfstandige beroepsactiviteit uit te oefenen vanaf 1 april 2023. Op voorwaarde dat de betrokkene de bijdragen betaalt voor het tweede en derde kalenderkwartaal van 2023, is 31 juli 2023 de laatste dag van de wachttijd (vermindering van de wachttijd van zes maanden met twee maanden wegens de onderwerping aan het stelsel van de werknemers gedurende twee maanden).

De arbeidsongeschiktheid kan worden erkend en een recht op uitkeringen kan worden geopend vanaf 1 oktober 2023 – *vgl.* hierna 1.4.

- een verzekerde werkt als loontrekkende vanaf 1 januari 2023 tot en met 31 maart 2023. Hij begint een zelfstandige beroepsactiviteit uit te oefenen vanaf 1 april 2023. Op voorwaarde dat de betrokkene de bijdragen betaalt voor het tweede kalenderkwartaal van 2023, is 30 juni 2023 de laatste dag van de wachttijd (vermindering van de wachttijd van zes maanden met drie maanden wegens de onderwerping aan het stelsel van de werknemers gedurende drie maanden).

De arbeidsongeschiktheid kan worden erkend en een recht op uitkeringen kan worden geopend vanaf 1 juli 2023 – *vgl.* hierna 1.4.

- een verzekerde werkt als loontrekkende vanaf 16 januari 2023 tot en met 31 maart 2023. Hij begint een zelfstandige beroepsactiviteit uit te oefenen vanaf 1 april 2023. Op voorwaarde dat de betrokkene de bijdragen betaalt voor het tweede en derde kalenderkwartaal van 2023, is 15 juli 2023 de laatste dag van de wachttijd (vermindering van de wachttijd van zes maanden met twee maanden en 16 kalenderdagen wegens de onderwerping aan het stelsel van de werknemers gedurende twee maanden en 16 kalenderdagen).

De arbeidsongeschiktheid kan worden erkend en een recht op uitkeringen kan worden geopend vanaf 1 oktober 2023 – *vgl.* hierna 1.4.

- een verzekerde werkt als loontrekkende vanaf 1 februari 2023 tot en met 30 april 2023. Hij begint een zelfstandige beroepsactiviteit uit te oefenen vanaf 1 mei 2023. Op voorwaarde dat de betrokkene de bijdragen betaalt voor het tweede kalenderkwartaal, is 30 juni 2023 de laatste dag van de wachttijd (vermindering van de wachttijd van zes maanden met drie maanden wegens de onderwerping aan het stelsel van de werknemers gedurende drie maanden – de verminderde wachttijd gaat in aan het begin van het eerste kalenderkwartaal waarover de betrokkene bijdragen heeft betaald).

De arbeidsongeschiktheid kan worden erkend en een recht op uitkeringen kan worden geopend vanaf 1 juli 2023 – *vgl.* hierna 1.4.

- wanneer een verzekerde niet gedurende een ononderbroken periode van minstens twee kalenderkwartalen voorafgaandelijk het kalenderkwartaal waarin de hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de zelfstandigen is verworven, als student-zelfstandige met toepassing van artikel 12*bis*, § 1, 2., van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 een verminderde bijdrage verschuldigd is, wordt het tijdvak waarvoor hij de voormelde verminderde bijdrage heeft betaald, afgetrokken van de wachttijd van zes maanden die vereist is in het stelsel van de zelfstandigen, op voorwaarde dat hij de hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de zelfstandigen heeft verworven gedurende het kalenderkwartaal volgend op het kalenderkwartaal waarvoor hij de voormelde verminderde bijdrage is verschuldigd.

1.4. Behoud van het recht op uitkeringen (art. 17 van het K.B. van 20.07.1971)

Wanneer de verzekerde *de wachttijd van zes maanden heeft vervuld*, kan het tijdvak van arbeidsongeschiktheid worden erkend en opent de betrokkene een recht op uitkeringen vanaf het eerste kalenderkwartaal volgend op dat waarin de wachttijd werd vervuld tot en met het einde van het daaropvolgende kalenderkwartaal.

Wanneer de verzekerde *van de wachttijd is vrijgesteld*, kan het tijdvak van arbeidsongeschiktheid worden erkend en opent de betrokkene een recht op uitkeringen tot en met het einde van het tweede kalenderkwartaal dat volgt op het kalenderkwartaal waarin hij gerechtigde is geworden, en hij de nodige bijdragen voor dat kalenderkwartaal heeft betaald waarin hij gerechtigde is geworden.

Latere tijdvakken van arbeidsongeschiktheid kunnen erkend en vergoed worden wanneer de betrokkene zijn hoedanigheid van gerechtigde bewijst via de vereiste bijdragebetaling voor het tweede en derde kalenderkwartaal vóór dat waarin zijn arbeidsongeschiktheid is aangevangen.

Dezelfde principes zijn van toepassing op de andere risico's die door het stelsel van de zelfstandigen worden vergoed.

1.5. Dertig-dagen-regel (art. 18 van het K.B. van 20.07.1971)

1.5.1. PRINCIPE

Behalve met de verzekeraarvoorwaarden (wachttijd / behoud van het recht), moet er ook rekening worden gehouden met de “dertig-dagen-regel” die inhoudt dat een tijdvak van arbeidsongeschiktheid slechts kan worden erkend op voorwaarde dat er geen doorlopend tijdvak van meer dan dertig dagen verlopen is tussen de aanvangsdag van de arbeidsongeschiktheid en de laatste dag van een tijdvak waarover de hoedanigheid van gerechtigde in de zin van artikel 3 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 behouden bleef.

In deze bepaling wordt enkel verwezen naar artikel 3 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 dat een opsomming geeft van de gerechtigden op uitkeringen binnen de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen, zonder dat er verwezen wordt naar de voorwaarde van de bijdragebetaling. De hoedanigheid van gerechtigde heeft de verzekerde louter door de aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds. Het gegeven of de betrokkene al de bijdragen voor het lopende kalenderkwartaal waarin het risico is aangevat, heeft betaald in het kader van het sociaal statuut van de zelfstandigen is dus niet als een relevant gegeven te beschouwen (vgl. ook art. 5, § 1 van het K.B. van 20.07.1971 dat enkel verwijst naar de artn. 14 tot 17 van het K.B. van 20.07.1971).

Opmerking: indien de betrokkene de bijdragen voor een bepaald kalenderkwartaal heeft betaald, heeft hij de hoedanigheid van gerechtigde op uitkeringen in het stelsel van de zelfstandigen (art. 3 van het K.B. van 20.07.1971) vanaf het begin tot en met de laatste dag van dat kalenderkwartaal. Dit is ook het geval wanneer de zelfstandige zijn activiteit in de loop van een kalenderkwartaal heeft stopgezet en vanaf dat ogenblik niet langer is aangesloten bij een sociaal-verzekeringsfonds.

Deze dertig-dagen-regel is ook van toepassing op de andere risico's die door het stelsel van de zelfstandigen worden vergoed.

1.5.2. BIJZONDERE SITUATIE: VERLENGING VAN DE PERIODE VAN DERTIG DAGEN MET MAXIMAAL ZES MAANDEN (GARANTIEMAATREGEL)

Er zou een probleem kunnen rijzen voor de gerechtigde die zijn hoedanigheid van zelfstandige gerechtigde verliest en werknemer wordt. Als voltijds werknemer dient hij voor het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen een verkorte wachttijd van zes maanden te vervullen waarin hij negentig arbeidsdagen of met aan arbeidsdagen gelijkgestelde dagen moet aantonen. Een deeltijds werknemer, een arbeider bij tussenpozen of een seizoenarbeider moet een verkorte wachttijd van zes maanden doorlopen waarin hij vierhonderd arbeidsuren of met aan arbeidsuren gelijkgestelde uren dient te bewijzen.

Indien de betrokkene meer dan dertig dagen na het verlies van zijn hoedanigheid van zelfstandige arbeidsongeschikt zou worden erkend en hij op dat ogenblik de verkorte wachttijd als werknemer nog niet doorlopen heeft, zou hij geen aanspraak kunnen maken op uitkeringen (vgl. ook hierna het punt 2.1. voor een toelichting over de verminderde wachttijd die in het stelsel van de werknemers moet worden doorlopen).

Bijgevolg is een **garantiemaatregel** bepaald die inhoudt dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt *met maximum zes maanden* voor de verzekerde die binnen dertig dagen na het verlies van zijn hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de zelfstandigen, de hoedanigheid van gerechtigde in de zin van artikel 86, § 1, 1° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 verwerft en die hoedanigheid behouden heeft tot de dag vóór de aanvang van zijn arbeidsongeschiktheid.

De verlenging gebeurt met maximaal zes maanden, hetgeen inhoudt dat het gaat om een beperking van de verlenging tot de periode die noodzakelijk is voor de verzekerde om de wachttijd in de algemene regeling te vervullen en dit rekening houdend met de eerste dag van onderwerping aan het stelsel van de werknemers overeenkomstig artikel 86, § 1, 1° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994.

Voor de toepassing van deze garantiemaatregel dient de verzekerde de hoedanigheid van gerechtigde in de zin van artikel 86, § 1, 1° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 te *behouden tot de laatste dag vóór de aanvang van het risico*:

- “behouden”: indien de verschillende tewerkstellingen elkaar opvolgen zonder dat er zich tussen de tewerkstellingen andere dan de normale rustdagen bevinden, mag er in dit kader worden verondersteld dat de betrokkene ononderbroken gerechtigde is gebleven in de zin van artikel 86, § 1, 1° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994.

- “de laatste dag vóór de aanvang van het risico”: in dit kader dient er rekening te worden gehouden met de normale werkdagen (of gelijkgestelde dagen) van de betrokken tewerkstelling of met het gegeven dat de zondag niet wordt vergoed in de werkloosheidsverzekering (vgl. de hoedanigheid van gecontroleerde werkloze). Een gecontroleerde werkloze die op maandag arbeidsongeschikt wordt, heeft dus de hoedanigheid van gerechtigde als gecontroleerd werkloze behouden tot daags vóór de aanvang van het risico als voor de zaterdag een werkloosheidsuitkering is toegekend of als deze zaterdag wegens een andere reden overeenkomstig artikel 246 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 als een dag van gecontroleerde werkloosheid moet worden beschouwd.

Zodra de verzekerde de verkorte wachttijd in het stelsel van de werknemers heeft doorlopen, heeft de garantiemaatregel niet langer een uitwerking op de periodes van arbeidsongeschiktheid die vanaf dat ogenblik aanvatten.

 Bijvoorbeeld: een verzekerde heeft de hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de zelfstandigen tot en met 30 juni 2022. De betrokkene vat een tewerkstelling als werknemer aan op 1 juli 2022 en verricht die tot en met daags voor de aanvang van de arbeidsongeschiktheid op 10 januari 2023. De verminderde wachttijd in het stelsel van de werknemers loopt vanaf 1 juli 2022 tot en met 31 december 2022 en de verzekerde bewijst tijdens deze verminderde wachttijd als voltijds werknemer negentig werkdagen. De periode van arbeidsongeschiktheid vanaf 10 januari 2023 kan enkel worden vergoed in het stelsel van de werknemers. Vermits op 1 januari 2023 de wachttijd in het stelsel van de werknemers is vervuld, heeft de garantiemaatregel niet langer een uitwerking.

Als de arbeidsongeschiktheid zich echter voordoet alvorens de verkorte wachttijd is doorlopen, en deze wachttijd wordt uiteindelijk vervuld tijdens deze periode van arbeidsongeschiktheid (bijvoorbeeld omdat het vereiste aantal werkdagen/arbeidsuren (of gelijkgesteld) al vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid zijn aangetoond), kan de verzekerde vanaf het ogenblik dat de wachttijd is vervuld in het stelsel van de werknemers aanspraak maken op prestaties in de beide stelsels. Met toepassing van de cumulatiebepaling bedoeld in artikel 29, § 1, 1° van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 wordt het bedrag van de uitkering ten laste van het stelsel van de zelfstandigen wel verminderd met het bedrag van de uitkering ten laste van het stelsel van de werknemers.

 Bijvoorbeeld: een verzekerde heeft de hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de zelfstandigen tot en met 30 juni 2022. De betrokkene vat een tewerkstelling als werknemer aan op 1 juli 2022 en verricht die tot en met daags voor de aanvang van de arbeidsongeschiktheid op 25 oktober 2022. Op dat ogenblik toont hij als voltijds werknemer negentig werkdagen aan. De verminderde wachttijd in het stelsel van de werknemers loopt echter vanaf 1 juli 2022 tot en met 31 december 2022. Gelet op de garantiemaatregel kan de betrokkene (enkel) aanspraak maken op uitkeringen ten laste van het stelsel van de zelfstandigen vanaf 25 oktober 2022 tot en met 31 december 2022. Vanaf 1 januari 2023 opent hij ook een recht op uitkeringen ten laste van het stelsel van de werknemers (de verminderde wachttijd is vervuld). Het bedrag van de uitkering ten laste van het stelsel van de zelfstandigen moet echter worden verminderd met het bedrag ten laste van het stelsel van de werknemers (vgl. art. 29, § 1, 1° van het K.B. van 20.07.1971).

Gelet op de vrijstelling van wachttijd wat het recht op prestaties van de moederschapsverzekering voor werknemers betreft in geval van een overgang van het stelsel van de zelfstandigen naar het stelsel van de werknemers, is er in deze situatie geen garantiemaatregel van toepassing (vgl. ook hierna het punt 2.2. voor een toelichting over deze vrijstelling van wachttijd).

II. Overgang van het stelsel van de zelfstandigen naar het stelsel van de werknemers

2.1. Verminderde wachttijd voor het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen ten laste van de uitkeringsverzekering voor werknemers (art. 206 van het K.B. van 03.07.1996)

De wachttijd wordt verminderd tot zes maanden die ten minste negentig arbeidsdagen of gelijkgestelde dagen omvatten, voor de persoon die de hoedanigheid van gerechtigde in de zin van artikel 86, § 1, 1°, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 verkrijgt, op voorwaarde dat hij deze hoedanigheid verkrijgt uiterlijk de dertigste dag nadat hij de hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de zelfstandigen verloor en hij de in die regeling voorgeschreven wachttijd heeft volbracht of ervan was vrijgesteld.

De seizoenarbeiders, de arbeiders bij tussenpozen en de deeltijdse werknemers volbrengen de verminderde wachttijd indien zij over een periode van zes maanden, vierhonderd uren of gelijkgestelde uren presteren. De referteperiode wordt evenwel verlengd tot maximaal achttien maanden voor de seizoenarbeiders, de arbeiders bij tussenpozen en de deeltijdse werknemers die zich wegens hun arbeidsregeling in de onmogelijkheid bevinden hun verminderde wachttijd in zes maanden te volbrengen.

Opmerkingen:

- deze verminderde wachttijd is *a fortiori* ook van toepassing wanneer de verzekerde reeds *tijdens* de periode van onderwerping in de hoedanigheid van zelfstandige gerechtigde bedoeld in artikel 3 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 de hoedanigheid van loontrekkende in de zin van artikel 86, § 1, 1° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 verwerft
- opdat deze verminderde wachttijd kan worden toegepast, moet de betrokkene op het ogenblik van het verwerven van de hoedanigheid in het stelsel van de werknemers overeenkomstig artikel 86, § 1, 1° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 de wachttijd van zes maanden in het stelsel van de zelfstandigen hebben vervuld (of vrijgesteld geweest zijn van het vervullen van een wachttijd in dat laatste stelsel)
- opdat deze verminderde wachttijd kan worden toegepast, is het op zich niet vereist dat de betrokkene de hoedanigheid van zelfstandige gerechtigde verliest.

In geval van een dubbele hoedanigheid kan de betrokkene – na het vervullen van de verminderde wachttijd – aanspraak maken op uitkeringen in het kader van de beide uitkeringsverzekeringen. Voor de eventuele periode gedekt door het gewaarborgd loon moeten de uitkeringen op grond van artikel 28, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 worden geweigerd. Met toepassing van de cumulatiebepaling bedoeld in artikel 29, § 1, 1° van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 wordt het bedrag van de uitkering ten laste van het stelsel van de zelfstandigen verminderd met het bedrag van de uitkering ten laste van het stelsel van de werknemers. De betrokkene zal met andere woorden recht hebben op een uitkering ten laste van het stelsel van de werknemers die in voorkomend geval wordt aangevuld met een verminderde uitkering ten laste van het stelsel van de zelfstandigen.

2.2. Vrijstelling van wachttijd voor het recht op uitkeringen ten laste van de moederschapsverzekering voor werknemers (art. 206/1 van het K.B. van 03.07.1996)

Er geldt een vrijstelling van wachttijd voor de verzekerde die de hoedanigheid van gerechtigde in de zin van artikel 86, § 1, 1°, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 verkrijgt uiterlijk de dertigste dag nadat hij de hoedanigheid van gerechtigde in het stelsel van de zelfstandigen verloor en op voorwaarde dat deze verzekerde de in het stelsel van de zelfstandigen voorgeschreven wachttijd heeft volbracht of ervan was vrijgesteld.

Deze vrijstelling van wachttijd is dus van toepassing op de risico's moederschapsrust, omgezet moederschapsverlof, werkverwijdering, vaderschaps- of geboorteverlof, adoptieverlof en pleegouderverlof.

Omzendbrief V.I. nr. 2023/23 – 480/13 van 1 februari 2023.